

Vikingar från Jægerspris återvänder efter 1100 år

Den hittills okända köparen av marken vid Baunehøj efterkøla visar sig nu vara en hövding för en vikingastam som lämnade lägerplatsen för 1100 år sedan för att resa mot norr.

Det är den lokala fastighetsmäklaren Mads Fuge som kan berätta att marken är såld till vikingarna. Vikingarna kontaktade mäklaren för knappt ett år sedan eftersom man ville återvända till lägerplatsen som man hade övergivit 1100 år tidigare. De har hittills bott på en avlägsen ö norr om Canada inte långt från Nordpolen. De stora klimatförändringarna och tecken på att Nordpolen smälter mer och mer har nu tvingat vikingarna att återvända hem.

Vikingarna är ganska välbärgade tack vare det guld man tog med sig när man reste, men bortsett från det så har man inte alls följt med i utvecklingen utan lever precis som man gjorde den gången.

Scouter ska förbereds vikingarnas hemkomst

Lokaltidningen kan nu avslöja att scouter från hela Norden ska bygga upp och testa livet i vikingabyn "Blickstilla" innan vikingarna kommer hem.

Det är ordförandena för det nordiska scoutsamarbetet Speiding over alle grenser, SPOVALGRE som har fått en förfrågan från vikingarnas hövding Hr. Skaldesmækker. " Det är korrekt att Hr. Skaldesmækker har kontaktat oss för att be om vår hjälp för att förbereda hemkomsten", säger Pia och Helle.

Det har vi naturligtvis tackat ja till när det stod klart att våra scouter var de enda som kunde lösa uppgiften. Skaldesmækker ställer "midgårdsvida" krav på platsen som han vill ha projekterad exakt som den såg ut när den övergavs för 1100 år sedan. Här till kommer att det är bara scouterna som har den speciella förmåga att leva sig in i, som gör det möjligt att pröva hur livet som viking kommer att fungera under dagens förhållanden. Orsaken till att man kommit överens om att det ska vara scouter från de tre nordiska länderna är att just scouterna har den nödvändiga allsidiga kunskapen med hänsyn till orientering, överlevnad i naturen, sammanhållning, att bo i tält och flera andra kvaliteter som man inte finner hos andra människor i t.ex. en bordtennis- eller simklubb säger lokalförningens ordförande Ben Negal.

Dessutom så talar vikingarna gammalnordisk, ett språk som är en blandning av svenska, danska och norska. Det kräver att vi lär oss att känna igen varandras språk och att vi kan prata med varandra och inte minst, när vi möter vikingarna så kommer vi att kunna förstå vad dom säger och skriver.

Specialbilaga om vikingar som flyttar till Jægerspris

Här berättas hela historien om vikingarna som flyttar till Jægerspris.

1907 tog en polarexpedition under ledning av den berömde polarforskaren från Jægerspris, Finn Nordbo till ett område mellan Ellesmere Island i Canada och Nordpolen. Eskimåerna i området hade under flera generationer berättat historier om en helig plats dit stora valar tog för att dö, men ingen hade ännu sett platsen eller visste exakt var den låg. Dessvärre omkom alla deltagarna i expeditionerna som man antog av kyla och hunger.

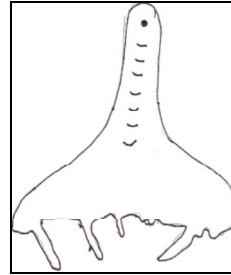
Omkring 1960 flöt, om sommaren en förseglad låda i land på Grönlands norra kust. Lådan hittades av några eskimåer från det lilla vassamhället Aquatartoq på norra Grönland. Dessvärre så berättade inte eskimåerna för någon om sitt fynd varför lådans innehåll först blev känt för några år sedan efter att några forskare hade fått tag på den.

Lyckligtvis var innehållet fortfarande intakt. Man tror att lådan har legat innefrusen i en glaciär på Nordpolen och därför först nu, eller rättare sagt runt 1960 har bragts med ett isberg flera tusen kilometer till Grönland.

Anledningen till att eskimåerna inte tidigare har berättat om sitt fynd kan vara att dom kände till betydelsen av innehållet i lådan.

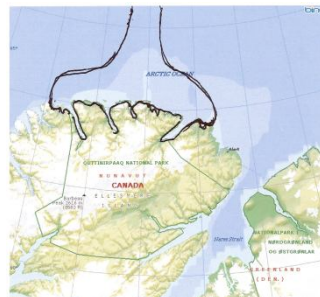
I dag är vi en hel del klokare och det har visat sig att lådan i alla dessa år har dolt en fantastisk hemlighet som först nu så smått kommer fram i ljuset.

Lådan innehöll två saker, en dagbok och en benbit, förmodligen ett skulderblad från en isbjörn som var utskuren och tillfilad i en rätt underlig form.

Dagboken måste ha varit våt när den blev lagd ned i lådan, eller så har eskimåerna inte förvarat den ordentligt efter att de har hittat den eftersom stora delar är oläsliga i sin ursprungliga form, men med helt nya metoder har man lyckats att återskapa en del av texten så att vi i dag vet en hel del om vad som egentligen hände på expeditionen.

Skulderbladet från isbjörnen har också tills helt nyligen varit ett mysterium, ända tills en museumstjänsteman kom på att lägga det över en karta över Ellesmere island i Canada. Då framkom plötsligt något.

Man tror att strecken på skulderbladet möjligen kan vara en slags avståndsmätare och att pricken överst kan vara slutmålet!

I dag vet vi att på precis den plats där pricken är markerad ligger det en lite aktiv vulkanö som aldrig har blivit utforskad. Den är bara några få kvadratkilometer stor och totalt omgiven av det frusna polarhavet. När man flyger över ön kan man inte se annat än rök från de aktiva vulkanerna och ånga från smält is och upphettat vatten. Tittar man på ön från en satellit med värmekamera kan man se att det fortfarande är rätt stor vulkanisk aktivitet och värmestrålning som också betyder att man inte kan se detaljer på ön. Som nämnt tidigare så har vi nu kunnat återskapa en del av dagboken. Finn Nordbo och hans expedition kom faktiskt fram till den här ön.

Ön är omgiven av höga lavaklippor som är svåra att ta sig över. Dessutom måste man hela tiden vara vaksam eftersom den vulkaniska aktiviteten fortfarande är ganska stor. Men om man först har kommit över de runtomkringliggande vulkanerna så möts man av en fantastisk syn. Här inne, mitt på ön bor det nämligen människorog det är ättlingar till de vikingar som för mer än 1100 år sedan lämnade Jægerspris för att resa till Grönland och vidare til Vinland som har överlevt på denna lilla ö.

Finn skrev i sin dagbok: "När vi hade kommit över bergen och påbörjade nedstigningen Kom visade sig en fantastisk utsikt. Samtidigt med att temperaturen steg till efterhand 18 grader och vi kom ned under molnen, kunde vi se ut över en frodig dal med en stor sjö. Längs med sjön var det marker och på bergsidorna gick djur och betade.

Först trodde vi att det var hästar, men det visade sig att det var renar. Långt borta kunde vi se flera byggnader och till och med en borg, alltsammans i en byggnadsstil som man använde för 1100 år sedan i vikingatiden.

Vi gömde en stor del av vår utrustning bland klipporna, det var inte längre nödvändigt med alla våra kläder, här var allt för varmt, nästan som en vårdag i England även om det var molnigt.

På sjön kunde vi se ett vikingaskepp och andra små båtar, det såg ut som om man fiskade varför det måste finnas fisk i sjön. Ännu längre bort kunde vi ytterligare två vikingskepp som låg i en liten hamn.

Uppe på bergsidorna växte träd och buskar och det såg ut som om markerna var odlade.

Jag hittade snart en stig som förde mot byggnaderna och det dröjde inte heller särskilt länge innan vi också mötte några människor. De hade allsammans kläder som vi känner igen från vikingatiden. Turligt nog så såg dom inte ut att vara fientliga, men snarare förskräckta över att det kom främmande. Vi måste komma ihåg att vi måste ha sett underliga ut. Smutsiga och med långa skägg efter flera veckor ute på polarisen utan att ha blivit tvättade. Jag menar att vikingarna måste ha trott att de var de ensamma på jorden och att deras ö var den enda plats där det bodde på människor, allt annat har

för dem bara varit vulkanbergen och på den andra sidan en oändlig ödemark av snö och is.

Detta är en del av av det Finn skrev om sitt första möte med vikingarna. Vi anser nu att den dal som Finn och hans expedition fann mitt inne på vulkanön har kunnat överleva av flera skäl. Värmen från vulkanerna runt omkring har möjliggjort en hög temperatur även om ön ligger långt mot norr i Arktis. Smältvatten från snö och is har givit färskvatten i sjön och det måste finnas en underjordisk förbindelse till det omkringliggande polarhavet som har gjort det möjligt för fiskar att simma in till avlång sjön mitt i dalen. Som tiden har gått har man fått odlat jorden. Det har säkert varit mycket svårt i början, men med hjälp av husdjursgödning och ruttnande plantor har man skapat ett näringsrikt jordlager så att vikingarnu har både trädgårdar och jordbruksmarker.

En viktig detalj er vulkanernas lavaströmmar som lyckligtvis alla har runnit ned längs med utsidan av bergen och försvunnit ner i havet, alltså bort från dalen. Slutligen så har dalen legat i lä av bergen så man har undvikit alla våldsamma stormar mm.

Finn fortsätter med att skriva: " Vikingarna är allihopa rödhåriga och pratar ett underligt språk som jag gissar är gammalnordisk. Jag tror att de ser på oss som en slags gudar eftersom vi har fått en massa gåvor och jag kan tyda namn som Oden och Tor mellan många oläsliga ord.

Finn fortsätter: " vi blev förda till deras borg för att möta en hövding. Det här föregick under mycket ropande och snack emellan vikingarna. Borgen skyddas av några få vagter utrustade med träsköldar och spjut. Andra hade pil och båge, men allt som allt är det inte många som bär vapen. Det verkar inte som om dessa vikingar förväntar att bli angripna över huvud taget eller att de har några fiender. Vi blev mottagna av hövdingen och fick omedelbart serverat rikligt med öl och mad."

En stor del av den övriga texten i dagboken är helt oläslig även om vi fortfarande arbetar på att tyda den.

Finn och hans expedition hittade alltså inte den plats där valarna lägger sig för att dö, men något mycket mer spännande, nämligen resterna av en civilisation av vikingar som vi trodde var utdöd för länge sedan.

Det vi nu vet står alltså i skarp kontrast till våra tidigare informationer om Finns resultatlösa expedition i 1907.

Det är fortfarande en gåta varför Finn valde att hålla hemligt denna historiskt revolutionerande information som på allvar kunde ha placerat Danmark, Norge och Sverige på världskartan som några av de mest ledande polarexpeditionsländerna i världen.

Mysterium omkring vikingahövdingens finansiering och uppbyggnad av vikingaby.

Den kostsamma uppbyggnaden av en vikingaby på lägerplatsen vid Baunehøj efterskola är ett stort mysterium.

Var i all världen kommer alla pengar från? Det frågar sig alla inblandade i saken om den vikingaby som ska etableras i Jægerspris nästa sommar.

De senaste ryktena går ut på att Vikingahövdingen Hr. Skaldesmækker (skallkrossare) planerar att återfinna de skatter hans förfäder lämnade efter sig när de senast reste från lägerplatsen för 1100 år sedan.

Vikingar har länge hållt ögonen med en mark i Hornsherred

Den vikingastam som flyttar in på lägerplatsen vid Baunehøj efterskola har uppenbarligen varit intresserad i att köpa marken i över 100 år.

Det är den lokala fastighetsmäklaren Mads Fuge som kan avslöja att hans Farfarsfar hade en

framvisning av marken redan 1907. Det är knappast en slump att den intresserade köparen också hette Skaldesmækker i efternamn.

Bo Gorm från Jægerspris lokalhistoriska museum kan berätta mer om denna medlem av Skaldesmækkerfamiljen. "Han flyttade till staden, som invandrare från det nordliga Canada, i 1907. Han hade då kommit till Danmark som medlem av den lokala berömda polarforskaren Finn Nordbo's misslyckade polarexpedition.